

Р Е Ш Е Н И Е

№ 272

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 14 октомври 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на дванадесети октомври, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев к.н.а.х.д. №268 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ***ООД със седалище и адрес на управление: гр. Перник, *** и управител А.С.В.*** срещу решение №597/30.06.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №448 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено НП №0106915/26.08.2010 г. на Директор на ТД на НАП - София, издадено срещу *** ООД, гр. Перник, като наложеното за нарушение по чл. 40, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството (ЗСч) и на основание чл. 47, ал. 3 от ЗСч административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) е намалено на 500 (петстотин) лв. на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, поради последвало благоприятстващо нарушителя изменение на ЗСч.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно, тъй като е потвърдено НП, издадено във основа на АУАН съставен от некомпетентен орган. Твърди се още, че АУАН е съставен след изтичане на сроковете, в които е възможно да се постави начало на административнонаказателно производство по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Изтъкват се и съображения за маловажност на вмененото на жалбоподателя нарушение. На тези основания от касационния съд се иска да отмени обжалвания съдебен акт и да се произнесе по същество, като отмени процесното НП изцяло.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, *** ООД, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – ТД на НАП – София се представлява от юрисконсулт Кирилова. Възразява срещу жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, решението – правилно и законосъобразно, и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на становищата си.

Касационният съд, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:

Районен съд – Перник, въз основа на представените пред него и събрани в хода на съдебното дирене писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че жалбоподателят, в качество търговец по смисъла на Търговския закон, не изпълнил в законоустановения срок до 30.06.2009 г. задължението си да публикува годишния си финансов отчет за 2008 г., чрез заявяване и представяне за обявяването му в Търговския регистър. Нарушението е установено от инспектор по приходите в ТД на НАП – София, Офис Перник във връзка с получено писмо от Изпълнителния директор на НАП, с което Директора на ТД на НАП съответно Директора на офис Перник, са уведомени за липса на подадено заявление за обявяване на годишен финансов отчет за 2008 г. пред Агенцията по вписванията – Търговски регистър, като към уведомителното писмо е приложен и списък на лицата (търговци), неизпълнили това си задължение, измежду които и настоящият жалбоподател. Нарушението е установено след извършена документална проверка и проверка в информационния масив на НАП и публичния регистър на Агенцията по вписванията и на 26.08.2010 г. на ***ООД, гр. Перник е съставен АУАН, въз основа на който на 17.11.2010 г. е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна и след проведеното съдебно следствие, Районен съд – Перник е намерил от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи, като са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна. По отношение на наложеното наказание и по-специално – на неговия размер, районният съд е приел, че поради последвало изменение в относимата санкционната норма на чл. 47, ал. 3 от ЗСч, с което размерът на санкцията е занижен, (като са свалени неговата долна и горна граници), съобразено с императива на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, наложеното административно

наказание следва да бъде съответно намалено в размер на минимума от 500 (петстотин) лв. на същото основание.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция и в този смисъл смята касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

Съдържащото се в жалбата твърдение за неправилност на изводите на районния съд относно материалната компетентност на актосъставителя, не се споделя от настоящата инстанция. В атакуваното решение мотивирано е отговорено какви са причините за това и какво е тълкуването на първоинстанционния съд на въпросната заповед №ЗМФ-101/01.02.2010 г. и нейната т. 4 във връзка с разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗСч. Настоящият съд споделя тази позиция.

Следващото твърдение на жалбоподателя, че 3-месечния срок по чл. 34, ал. 2, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН за съставяне на АУАН, е изтекъл към момента на съставяне на същия намираме за неправилно. Законът за търговския регистър, на който се позовава жалбоподателят в чл. 3, ал. 3 указва, че „Агенцията осигурява автоматизирано подаване на информация за вписаните търговци и ... ОБЯВЕНИТЕ актове в търговския регистър на НАП ...” В случая става въпрос за необявен акт, поради което и оправомощените контролни органи на НАП са били уведомени чрез писмо от Агенцията по вписванията, като съответните срокове за начало, както и за възможност за образуване на административнонаказателно производство въобще, са били спазени. Неправилно е твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, че с оглед правилото на чл. 3, ал. 3 от ЗТР нарушението е било известно на органите на НАП още на 01.07.2009 г. Този факт би могъл да бъде известен на Агенцията по вписванията, но не и на НАП, тъй като обявяване на ГФО от страна на *** ООД към този момент не е имало. Не може да се очаква съответните органи, в случаи на нарушения от подобен вид, да реагират веднага, в еднакъв срок, по отношение на всички нарушители, като уведомят оправомощените да започнат производството по налагане на административно наказание институции. Именно поради тази причина законодателят е предвидил определени периоди след извършване на нарушението, в рамките на които същото може да бъде установено валидно, така че да може да се постави и началото на административнонаказателно производство.

Относно последното съдържащо се в жалбата твърдение, че нарушението е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН намираме същото отново за неоснователно, особено предвид големия период на забавата за изпълнение на задължението. По отношение преценката на административнонаказващия орган за маловажност на определени нарушения ВКС в ТР 1/2007 г. указва, че „при преценката си наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи „маловажните“ случаи на административни нарушения от нарушенията обхванати от чл. 6 на ЗАНН”. В противен случай всички нарушения с този състав (във всички случаи на неизпълнение на задължението за заявяване и представяне за обявяване на ГФО в Търговския регистър с такова голямо закъснение), би следвало да се третират като маловажни,

което би обезсмислило така заложеното правило, закрепено нормативно именно за да бъде спазвано, със санкция предвидена от законодателя. А и законът не съдържа нито изключения, нито разграничава задължените да заявят и представят за обявяване ГФО лица, по определени признаци. Поради това намираме позоваването на §4, ал. 1 от ЗТР, както и неговото тълкуване от жалбоподателя, за неправилно.

Относно решението на първоинстанционния съд да измени процесното НП, като намали размера на наложената имуществена санкция, поради последвало изменение на санкционната норма на чл. 47, ал. 3 от ЗСч, благоприятстващо нарушителя, настоящият състав намира това за съобразено както с разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, така с правилата по чл. 27 и сл. от ЗАНН, като е определен минимум на размера на санкцията, предвиден за съответното нарушение.

Мотивиран така настоящият съдебен състав смята, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, районния съд не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за касиране на първоинстанционното решение. При разглеждането на делото и след извършената служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, не бяха установени пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да са причина за неговата отмяна или изменение.

Предвид всичко гореизложено, касационният състав намира решението на Районен съд – Перник за правилно и законосъобразно, поради което същото следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба отхвърлена, като неоснователна.

По тези съображения Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №597/30.06.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №448 по описа на съда за 2011 г. , с което е изменено НП №0106915/26.08.2010 г. на Директор на ТД на НАП – София, издадено срещу *** ООД, гр. Перник, като наложеното за нарушение по чл. 40, ал. 1, т. 1 от ЗСч и на основание чл. 47, ал. 3 от ЗСч административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) е намалено съответно на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/
2./п/